

VERGETEN OOSTENDSE SCHILDERS. VII. EMILE BULCKE (1875-1963)

Emile BULCKE werd op 20 maart 1875 te Oostende geboren als zoon van Ernest BULCKE en Rosalie BESSIRE.

Hij was leerling aan het atheneum van onze stad en 9 jaar oud lieten zijn ouders hem inschrijven als leerling van de "Ecole Industrielle" te Oostende. BULCKE liet niet na zich er te laten opmerken als een waarachtig artistiek talent. Hij behaalde er eerste prijzen in "groot en klein plaaster" en voor architectuur.

Op vijftienjarige leeftijd raakte hij tijdelijk verlamd aan de benen ten gevolge van een ongeval. Hij herstelde maar zou toch steeds de gevolgen van dit gebeuren blijven dragen.

Op 18 jarige leeftijd werd hij leerling van de Brugse Academie voor Schone Kunsten. Zijn professoren waren Edmond VAN HOVE (1853-1912) en Charles ROUSSEAU (1862-1916), twee kunstschilders die in de traditionele romantische en realistische stijl werkten. Vakmensen, zeker, maar kunstenaars die niet behoren tot wat men de "grote namen" noemt.

Anno 1894 behaalde BULCKE te Brugge de eerste prijs tekenen naar de natuur, terwijl hij in die jaren zijn eerste stappen zette als exposant, en wel in de kring "Kunst Genegen".

Na Brugge trok BULCKE uiteraard naar de Academie voor Schone Kunsten te Brussel (1894). Hij ontving er onderricht van de gekende kunstenaars PORTAELS (1818-1895) en Joseph STALLAERT (1823-1903). Ook deze laatsten waren in die tijd zeker geen vernieuwers. We kennen van hen historische doeken, genrestukjes, portretten en decoratieve schilderijen die ons tegenwoordig erg academisch-saai kunnen lijken. Te Brussel behaalde BULCKE, die technisch heel sterk in de schoenen stond, een hele reeks prijzen :

1895 : 3e prijs tekenen naar de natuur
1e accessit schilderen naar de natuur
1e prijs

1896 : 2e prijs tekenen naar de natuur
1e prijs kostuumgeschiedenis (het historicisme vierde nog hoogtij !!!)

1897 : 1e prijs schilderen naar de natuur
1e prijs stijlgeschiedenis
1e prijs estetica
2e prijs tekenen naar de natuur
1e prijs tekenen naar de antieken.

Dit alles bleek voldoende te zijn voor een groots huldebetoon. Het gebeurde ook, en op 5 september 1897 bracht Oostende haar kunstminnende zoon een nooit geziene hulde.

De viereling werd in 't station afgehaald door een grote massa volk. Toen BULCKE uitstapte speelde de Harmonie "Euterpe", die op 't perron was opgesteld, de "Brabançonne". Schepen DE BREYNE stapte vooruit en feliciteerde BULCKE. De schepen was vergezeld van BULCKE's broers, van Advocaat DE WINTER (voorzitter van de Vereniging van Oud-Leerlingen van het Atheneum), van de kunstschilder Henri PERMEKE en van leden van de Brugse kunstkring "Kunst Genegen". Ook Léon THOMA, D. VERHAEGHE-BAELE, Daniël VAN CRAYENEST en Auguste CHENOT, die de viering op touw hadden gezet, waren present.

De leerlingen van de Brusselse academie waren vertegenwoordigd door de heren VAN DEN BOSSCHE, VAN DER GYNST, CORTVRIENDT, DEBAUD, DESLOVER & VASTEMANS.

Stoetsgewijs ging het dan door de Kapellestraat naar het Stadhuis. Talrijke verenigingen, waaronder "Hoop in de Toekomst" en "Onder Ons" stapten mee op. De harmonieën "Euterpe" en "Fanfare de Flers" zorgden voor de nodige ambiance. Ten stadhuize werd BULCKE opgewacht door Burgemeester PIETERS en de gemeenteraad. Aan speeches ontbrak het toen ook al niet : gratuite woorden, vage beloften, dit alles gevat in ronkende belle-époque rethoriek.

Burgemeester PIETERS overhandigde BULCKE een uurwerk waarin zijn naam stond gegraveerd. VAN DEN BOSSCHE sprak uit de naam van BULCKE's Brusselse vrienden, Gabriël THOMAS uit naam van "Kunst Genegen". BULCKE dankte iedereen en drukte hartelijk de hand van zijn gewezen professor ROUSSEAU.

Artistieke studies waren in die dagen niet denkbaar zonder een studieperiode te Parijs. Dat wist ook BULCKE en hij liet er zich inschrijven bij Léon BONNAT aan de roemrijke Parijsse "Académie des Beaux-Arts". Denk niet dat BULCKE alléén bij BONNAT studeerde : niets is minder waar. Een foto in Jacques LETHEVE's "Daily Life of French Artists in the nineteenth Century" toont ons hoe het er daar aan toeging. Een massa leerlingen (een 30 à 40) samen in een atelier, elk achter zijn ezel, het model schilderen. Uit zijn Parijsse periode dateert ook de prachtige copie naar JORDAENS' "Opvoeding van Jupiter" uit het Louvre (1899 - Oostende - verzameling M.D.). Het werk maakte BULCKE's trots uit.

Een studiereis doorheen de diverse Italiaanse kunststeden zette de kroon op de studie jaren. De stijl van BULCKE's schilderkunst zou verder getekend blijven door alles wat hem tijdens zijn leerperiode werd bijgebracht. Dat zou trouwens een deel van zijn artistentragediek worden : BULCKE bleef zich halsstarrig vastklampen aan de 19de eeuwse traditionele schildersstijl. Hij deed dit tot aan zijn dood in 1963. Expressionisme, cubisme, abstracte kunst, surrealisme ... dit alles was toen al voorbij gegaan. Nooit stelde BULCKE de waarden van de hem bijgebrachte estetica in vraag. Rotsvast geloofde hij in academisme en realisme. Het was zijn opinie, hij bleef ze trouw.

(wordt voortgezet)

Norbert HOSTYN

DE SLAG AAN DE PENE

Ons medelid Raf SEYS laat ons weten dat de 3de zwiigende voettocht door het slagveld van de Pene op zondag 8 april 1979 van 15 tot 17.30u zal plaats grijpen. Samenkomst aan de kerk van Noordpene om 14.30u (10 km over Kassel). De geïllustreerde gids door Raf SEYS voor een voettocht doorheen het slagveld van de Penevlakte met uitslaande kaart kende een 2de druk. Bestelling door overschrijving van 110 F. op rek. nr 000-0516779-60 van Raf Seys, Ringlaan 1, 8280 Koekelare met vermelding : "De Slag aan de Pene 1677".

O. V.